

''Αιέν αριστεύειν και υπείροχον έμμεναι άλλων
μηδέ γένος πατέρων αισχυνέμεν'' *

Όμηρος

Όπως μας λεν' σπουδαίοι ειδικοί,
κέντρα και επιστήμονες μεγάλοι και τρανοί,
εκείνο που καθένας μας δείχνει να είναι σήμερα
δεν είναι το εκ γενετής ούτε και το εκ φύσεως
αλλά αυτό που γίναμε μέσα απ' το περιβάλλον μας
στα πρώτα-πρώτα χρόνια της ζωής.
ένα μείγμα παράταιρο
χαρμάνι απ' τα εκ γενετής μ' επίκτητα στοιχεία
που χαραχτήκανε βαθιά στο ασυνείδητό μας.
μόρφωμα αντιφατικό μισό από τη φύση μας,
μισό απ' την επίδραση των άψυχων ή ζωντανών
που βρέθηκαν στο πλάι και τριγύρω μας
παίζοντας ρόλο δάσκαλου
διαμορφωτή και πλάστη.

Έτσι,
ενώ γεννιόμαστε άνθρωποι,
ζώα κοινωνικά,
εκ φύσεως να στέργουμε αλλήλους,
γινόμαστε μισάνθρωποι και αλληλοσφαζόμαστε
για να γενούμε άριστοι, ανώτεροι και πρώτοι·
και από αλτρουιστές, αδέρφια κι αλληλέγγυοι,
έχουμε γίνει ξένοι κι εχθροί θανάσιμοι,
θέλοντας να αριστέψουμε και ν' ανεβούμε
πιο ψηλά πάνω από τους άλλους.

Τη δόξα και τη δύναμη και πλούτη κυνηγώντας,
με λύκους σ' αγριότητα έχουμε ομοιάσει. **
(Αν και αυτοί οι κακόμοιροι δεν τρών' ένας τον άλλο).

ΑΙΕΝ ΑΡΙΣΤΕΎΕΙΝ λοιπόν…
… και με τις υγείες μας. Να 'μαστε καλά
να αλληλοτρωγόμαστε κι αλληλοσκοτωνόμαστε.***

*Πάντα να αριστεύεις και να είσαι ανώτερος από τους άλλους
και να μη ντροπιάζεις την (ευγενική) γενιά των προγόνων.
**homo hominis lupus = ο άνθρωπος για τον άνθρωπο λύκος
*** Ο θάνατός σου η ζωή μου.

4 του Νοέμβρη 2016
Χριστος